

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/72/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200293
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200293.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX Y., zastúpeného advokátskou kanceláriou KUTAN & PARTNERS s.r.o., IČO: 36 861 308, Laurinská 18, Bratislava proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo PZ Trnava, Krajský dopravný inšpektorát, Kollárova 31, Trnava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-9/2015-ODV zo dňa 11. februára 2015 o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/75/2015-97 zo dňa 5. mája 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/75/2015-97 zo dňa 5. mája 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 277,53 eur na účet jeho právneho zástupcu, vedený vo VÚB, a.s., číslo účtu SK 17 0200 0000 0025 5154 2155, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 14S/75/2015-97 zo dňa 05.05.2016 Krajský súd v Trnave zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-9/2015-ODV zo dňa 11.02.2015 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORPZ-SE-ODI2-P-496/2014 zo dňa 29.12.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-KDI3-9/2015-ODV zo dňa 11.02.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Senica č. ORPZ-SE-ODI2-P-496/2014 zo dňa 29.12.2014, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 16 mesiacov za priestupok, ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 02.12.2014 v čase o 09.48 hod. viedol svoje

motorové vozidlo značky N. J., EČ Y v obci Rybky, pričom mu bola cestným laserovým rýchlomerom Ultra Lyte LTI 20-20 100LR, výrobné číslo 08-054-01 zaznamenaná rýchlosť 91 km/hod., pričom táto rýchlosť bola upravená o možnú chybu meradla v prospech vodiča, keďže nameraná rýchlosť bola 94 km/hod.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov boli nepreskúmateľné a zmätočné a preto ich zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d) OSP a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Krajský súd zistil, že obe rozhodnutia boli zmätočné vo vzťahu k listinám, ktoré boli obsahom pripojeného spisu, najmä vo vzťahu k záznamu, ktorý spísal príslušník polície nadpráporčík W. X., ktorý zastavil žalobcu po tom, ako žalobca prekročil rýchlosť, ako aj vo vzťahu k potvrdeniu o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 02.12.2014. Uvedený záznam, ako aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu boli dokumentmi, ktoré boli v rozpore so skutočnosťami, ktoré konštatoval prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný a tieto doklady neboli vyhodnotenú z hľadiska obrany žalobcu, a tým bola celá vec riešená v blokovom konaní, resp. boli vyhodnotenú v neprospech žalobcu.

Podľa krajského súdu nebolo možné mať v danej veci pochybnosti o vyhodnení konania žalobcu ako protiprávneho konania a teda, že sa žalobca dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch.

Krajský súd uviedol, že zmätočnosť postupu prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného spočívala v tom, že nebolo jasne zdokumentované, či v danom prípade došlo k odmietnutiu zaplattenia pokuty zo strany žalobcu takým spôsobom, že bolo potrebné pristúpiť k správne konaniu. Z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu, ako aj z úradného záznamu príslušníka polície vyplýva, že vodičský preukaz bol zadržaný žalobcovi v rámci blokového konania na dobu 14 dní a vyplýva z neho aj poučenie, že po zaplattení pokuty mu mal byť vrátený. Nebola jednoznačným spôsobom vyhodnotená obrana žalobcu, že mohol a mal vedieť, že pokiaľ nezaplatí pokutu na mieste, že v danom prípade nasleduje správne konanie, v rámci ktorého mohol byť uložený aj trest zákazu činnosti.

Krajský súd ďalej v odôvodnení poukázal na zmätočnosť potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu, keďže v danom potvrdení sa nachádzal v kolónke „vodičovi vozidla bola uložená pokuta v blokovom konaní vo výške“ nezrozumiteľný text, ktorý podľa názoru žalobcu bola suma 500 eur a podľa názoru žalovaného bol text „SOVO“. Zmätočnosť tohto potvrdenia bola daná tým, že za týmto textom pokračoval text „eur“ teda skôr sa malo prikloniť k obrane žalobcu, že predmetný text bol považovaný za sumu 500,- eur a keďže z tohto textu vyplývalo, že pokuta bola uložená v blokovom konaní, žalobca sa teda mohol domnievať, že zaplattením blokovej pokuty bola celá vec vyriešená bez toho, aby následne došlo k vykonaniu priestupkového konania.

Krajský súd uviedol, že nevyplývalo jednoznačne, že celé konanie nebolo ukončené v blokovom konaní a teda, že nebola vyvrátená obrana žalobcu, ktorý považoval práve túto skutočnosť za rozhodujúcu teda, že zaplattením blokovej pokuty bolo správne konanie ukončené, bolo potrebné v súlade s už spomínanou procesnou zásadou in dubio pro reo vyhodnotiť všetky argumenty v prospech žalobcu. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP, keď procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný podal proti rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom namietal, že poverený príslušník PZ konal zákonne, pristúpil k riešeniu veci v rámci správneho konania, vypísal potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, kde v poslednej vete bolo uvedené „Vodičovi vozidla bola uložená pokuta v blokovom konaní vo výške“ slovo SOVO, ako skratka Správy o výsledku objasňovania priestupku, pričom týmto konaním príslušník PZ odkazoval na vypísanie tejto správy. Nikde v potvrdení nebolo uvedené, že po zaplattení sumy 360,- eur bude vodičský preukaz žalobcovi vrátený, bol mu uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo. Skutočnosť, že žalobca podpísal predmetnú správu bolo jeho chybou, neznalosť neospravedlňuje. Z úradného záznamu vyplývalo, že sa žalobca oboznámil s obsahom potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu a podpísal ho.

Žalovaný ďalej namietal, že žalobca si svojvoľne vypýtal na okresnom dopravnom inšpektoráte poštový preukaz a dňa 11.12.2014 rýchlo zaplatil sumu 360,- eur, v rámci 15 - dňovej zákonnej lehoty neexistujúceho blokového konania. To však nebolo možné, keďže neboli dodržané samotné podmienky blokového konania. Podľa žalovaného to bol výsledok žalobcovej vykonštruovanej obrany, pretože sa s obsahom podpísaného potvrdenia oboznámil. Žalobca nebol ochotný zaplatiť pokutu ani na mieste a ani v prípade, že by mu bol vystavený blok na pokutu zaplatenú na mieste. Neexistoval dôkaz o tom, že k blokovému konaniu došlo, blok nebol vydaný, páchatel'om priestupku podpísaný, teda ani právoplatný. Neexistoval dôkaz (blok), ktorý by preukázal tvrdenie žalobcu. Žalovaný namietal žalobcovo konanie, keď pred požiadaním o vrátenie vodičského preukazu (žiadal dňa 10.11.2015) účelovo pre svoju obranu doplatil na pokutový účet Ministerstva vnútra SR sumu 156,- eur uloženú v rámci správneho konania. Žalovaný v odvolaní položil otázku prečo tak urobil, keď tvrdí, že bol riešený v blokovom konaní. Ďalej uviedol, že evidenčná karta vodiča o priestupku eviduje skutočnosť, že žalobca bol sedemkrát priestupkovo riešený za prekročenie rýchlosti v zmysle § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, pričom postupy príslušníkov PZ za takýto priestupok mu boli dobre známe. Vodičský preukaz mu bol dvakrát zadržaný už v minulosti. V odvolaní tiež namietal, že krajský súd vo svojom rozhodnutí neuviedol skutočnosť, že žalobca nesúhlasil a povedal, že pokutu platiť nebude a chcel sa radšej dohodnúť, čo príslušník PZ odmietol, nakoľko sa jednalo o závažné porušenie pravidiel cestnej premávky a pri rýchlosti 94 km/hod v obci sa nemá o čom dohadovať, výšku sankcie vyriekol a nemenil ju. Ďalej argumentoval, že krajský súd chybné vyhodnotil tak úradný záznam, ako aj potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu. Z úradného záznamu bolo zrejmé, že príslušník PZ ponúkol žalobcovi možnosť v prípade, že by pristúpil k blokovému konaniu - bloku na pokutu nezaplatenú na mieste, ale keďže žalobca nesúhlasil neplatilo spomenuté poučenie, že vodičský preukaz bol zadržaný na dobu 14 dní. Podľa žalovaného bolo jasne zdokumentované, že v danom prípade došlo k odmietnutiu zaplataenia pokuty zo strany žalobcu v blokovom konaní. Žalovaný navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie na rozhodnutie a nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že celé preskúmané konanie, ako aj preskúmané rozhodnutia boli založené na jednostranných tvrdeniach príslušníka polície, ako aj dokumentoch (úradný záznam a Potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu), ktoré žalobca nemohol ovplyvniť. Predtlačný formulár Potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu vyplňal príslušník a podpísal žalobca. V plnom rozsahu súhlasil so závermi krajského súdu, že obe rozhodnutia sú zmätočné vo vzťahu k listinám. Žalobcova obrana, že nemal peniaze v hotovosti a preto nemohol zaplatiť pokutu, bola dôvodná. Žalobca bol poučený o zadržaní vodičského preukazu na 14 dní a ten si mohol po zaplataení vyzdvihnúť. Z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu bolo žalobcovi zrejmé, že ako vodičovi mu bola uložená pokuta v blokovom konaní a predmetné potvrdenie podpísal. Ďalej žalobca uviedol, že obidva správne orgány pri rozhodovaní nepostupovali podľa ustanovení § 47 ods. 3 Správneho poriadku a porušili zásadu in dubio pro reo. Oba správne orgány sa pridržiavali iba výpovede policajta a rozhodli len na základe jeho výpovede, čo bolo v rozpore s uvedenou zásadou, podľa ktorej v konaní pred správnym orgánom pre priestupky platia rovnaké zásady ako v trestnom konaní, kedy sa v pochybnostiach treba prikloniť v prospech priestupcu. Navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý

rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP, rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 OSP, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 c) písm. e), g) a i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

h) ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením

1. v obci najviac o 20 km. h na -1 alebo mimo obce najviac o 30 km. h na -1,

2. v obci o 21 až 50 km. h na -1 alebo mimo obce o 31 až 60 km. h na -1,

3. v obci o viac ako 50 km. h na -1 alebo mimo obce o viac ako 60 km. h na -1.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o cestnej premávke, policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz okrem dôvodov podľa § 70 ods. 1 aj vtedy, ak vodič motorového vozidla, ktorému je v blokovom konaní za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za priestupok spáchaný nezaplatením úhrady diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov diaľnic a rýchlostných ciest, za priestupok spáchaný na úseku výberu mýta, 37a) za priestupok spáchaný na úseku cestnej dopravy 37b) alebo za priestupok spáchaný porušením predpisov na úseku organizácie pracovného času v doprave 37c) uložená pokuta, je ochotný ju zaplatiť, ale nemôže tak urobiť na mieste.

Podľa § 71 ods. 4 zákona o cestnej premávke, ak páchatel priestupku preukázateľne zaplatil uloženú blokovú pokutu v lehote podľa odseku 2, zadržaný vodičský preukaz sa mu bezodkladne vráti po tom, čo sa orgán Policajného zboru o zaplatení pokuty dozvedel. Páchatel priestupku je na účely prevzatia zadržaného vodičského preukazu povinný dostaviť sa na orgán Policajného zboru; ak ide o cudzinca,

ktorý nemá pobyt na území Slovenskej republiky, orgán Policajného zboru zašle vodičský preukaz štátu jeho pobytu.

Podľa § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke, vodič smie v obci jazdiť rýchlou najviac 50 km. h-1, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km. h-1.

Najvyšší súd poznamenáva, že ovládajúcou zásadou v blokovom konaní je koncentračná zásada. Koncentračná zásada je mimoriadnou procesnou zásadou, ktorá účastníkovi zabraňuje, aby svoje návrhy, nové tvrdenia, resp. dôkazy prednášal kedykoľvek po začatí blokového konania ale iba do jeho začatia. Koncentračná zásada je logickým dôsledkom dohody o riadne zistenom skutkovom stave, čo sa spája s presvedčením páchatel'a, že pri uvedených skutočnostiach uznáva, že je páchatel'om takéhoto skutku a že je ochotný priznať zavinenie.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na citované ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi, uvedenými v rozsudku krajského súdu, ktoré považuje za úplné, výstižné, reagujúce na námietky žalobcu. Na doplnenie dodáva:

Ako je to uvedené vyššie, oprávnenosť koncentračnej zásady a najmä striktné stanoveného časového limitu, aby sa jednotlivец priamo na mieste rozhodol, či zvolí spôsob existujúcej situácie formou blokového konania alebo klasického priestupkového konania, vychádza zo snahy zvýšiť efektívnosť, rýchlosť a hospodárnosť priestupkového konania a tiež motivovať účastníkov konania uvedením si svojich chýb. Blokové konanie je založené na ústnej dohode a patrí do skupiny verejnoprávných zmlúv. Verejnoprávnymi zmluvami je potrebné rozumieť dvoj alebo viacstranné správne úkony, ktoré zakladajú, menia alebo rušia administratívnoprávne vzťahy, pričom najmenej jednou zmluvnou stranou je vždy subjekt správneho práva. Zrozumiteľný prejav vôle páchatel'a (priestupcu) vykonaný dobrovoľne, tzn. bez prvkov donútenia (nátlak fyzickou hrozbou, či tieseň ako dôsledok psychického nátlaku), po uvedení si svojej právnej situácie a po zvážení právnych možností a s nimi spojených výhod a nevýhod, tzn. realizácia práva výberu z dvoch zákonných foriem konania, je hlavnou podmienkou pre platnosť dohody o vine a sankcii a pre riadne začatie blokového konania oprávneným správnym orgánom. Výnimkou z priestupkového konania založenou na súhlase páchatel'a je to, že ústny prejav páchatel'a správny orgán nezaznamenáva prostredníctvom zápisnice a obsah ústnej dohody nie je ani zachytený prostredníctvom písomnej listiny. Naopak úradným potvrdením o tom, že boli naplnené všetky zákonné podmienky pre začatie blokového konania, je buď pokutový blok alebo blok na pokutu na mieste nezaplatenú.

Najvyšší súd vyhodnotil, že žalobca svoj súhlas s blokovým konaním v zmysle § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. mohol vyjadriť konkludentne aktom zaplatenia samotnej pokuty a svoj súhlas písomne prejavil prostredníctvom podpisu vydaného bloku na pokutu na mieste nezaplatenú. Obidve tieto formy by neobsahovali ani výrokovú časť spolu so skutkovou vetou ani odôvodnenie a čiastočne ani poučenie. Na rozdiel od minimálneho rozsahu náležitostí rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní, ktoré je vymedzené prostredníctvom § 77 v spojení s § 51 zákona č. 372/1990 Zb. a § 47 správneho poriadku, pokutové bloky v zmysle § 85 ods. 4 obsahujú iba opisné údaje o osobe žalobcu, o čase spáchania skutku, právnej kvalifikácie priestupku a samotnej pokute. Najvyššiemu súdu z potvrdenia o zadržení vodičského preukazu nebol jasný postup príslušníka PZ v tom, či bola alebo nebola uložená pokuta v blokovom konaní.

Najvyšší súd mal za to, že obe rozhodnutia sú zmätočné vo vzťahu k listinám, ktoré sú obsahom pripojeného spisu, najmä vo vzťahu k záznamu, ktorý spísal príslušník polície. Uvedený záznam, ako aj potvrdenie o zadržení vodičského preukazu sú dokumentmi, ktoré boli v rozpore so skutočnosťami, ktoré konštatoval prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný a doklady nie sú vyhodnotené z hľadiska obrany žalobcu, že bola celá vec riešená v blokovom konaní. Z potvrdenia o zadržení vodičského preukazu sa javilo, že vodičovi bola uložená pokuta v blokovom konaní a žalobca potvrdenie podpísal. Zmätočnosť postupu sa javila aj v tom, že nebolo jasne zdokumentované, či v danom prípade došlo k odmietnutiu zaplatenia pokuty zo strany žalobcu takým spôsobom, že bolo potrebné pristúpiť k

správnemu konaniu.

Najvyšší súd poukázal na nezrozumiteľný text v potvrdení o zadržaní vodičského preukazu, ktorý podľa názoru žalobcu je suma 500,- eur a podľa názoru žalovaného skratka „SOVO“. Za zmätočné považoval aj to, že za textom pokračuje text „eur“. Zo spisového materiálu jednoznačne nevyplývalo, že celé konanie nebolo ukončené v blokovom konaní a teda, že zaplatením blokovej pokuty bolo správne konanie ukončené, bolo potrebné v súlade s procesnou zásadou in dubio pro reo vyhodnotiť všetky argumenty v prospech žalobcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246 ods. 1 prvá veta a § 250k ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 a 8 OSP tak, že žalobcovi, ktorý bol úspešný aj v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 277,53 eur, ktorá suma pozostáva z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného + režijný paušál + 20 % DPH - 178,09 eur) a za účasť na vyhlásení rozsudku dňa 25.07.2018 + režijný paušál + 20 % DPH - 99,44 eur (§ 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.